

Työn ritari kesälomalla

[Olkoon ensimmäiset sivut!]

seen. Ja niin ilmoittivat lääkärin, etteivät he voi sille mitään. Ja sai Toivo käiskyn poistua sairaalasta. Komppania ei luvannut enää kustantaa lääkärin eikä sairaalan kuluksia, joten ymmärrä siis, ettei voi täällä olla kauemmin, kun ei sinulla itselläsi ole rahaa.....

Näillä "lohdutuksen" sanoilla hyvästellivät sairaanhoitajattaret Tolvon ja poistuvat. Hänen ei autanut muu kuin lihteä — — — lihteä "kotiin", jossa odottaa kamala kurjuus.

Kaunis kesä oli jo tullut, niin että lämmin oikein jäsenli raukasi. Kun Toivo saapui kortteerinsa pihaan, niin kohtaa häntä mies, joka sai hänet aivan horjahtamaan. Ja olisi kaatunut, ellei olisi saanut jostain seinästä kiinni. Hänen taloustavaranansa olivat kammet pihalle, joka merkitsi: "Muuta ulos talosta, kun et voi maksaa vuokraa." Lapset itki- viit vaatekasan päällä. Xiiti oli mennyt päivilyöhön, että saisi edes leipää kipeään nälkään. Ja lapset saivat odottaa iltaa kunnes äiti palaa työstä, ja hakee kortteerin jostakin.

Onneton isä oli aivan neuvoton kortteerissa kuin leipäänkin. Nähdessä ja alkoi hän katsoa kurjaa kohtaloa suoraan silmiin.

Kuninkaan palatsissa vietettiin suuria juhlia. Jaettiin siellä aatelis- arvoja aivan runsaalla mitalla. Niin- ikään "ritarilyöntäjä" kultaisen miekan lappella annettiin useampaa, niin että oli siinä juhlassa merkil- lisyttä kerrakseen.

Ohi siinä!..... Toivo oli saanut käsiinsä sanomalehden jossa tehtiin selkoa kuninkaallisista juhlamenoista ja "ritarilyöntäjä", johon hän jat- kol:

"Minäkin olen saanut ritarilyön- nin" olkapäähäni, mutta ei "kultai- sen miekan" lappella niinkuin ne työntoimittajat siellä palatsissa saavat. Heille hurrataan. Kiihkeitä ja täytettyjä maljoja heidän kun- niakseen. Ja kaikkea on kylliksi! Mutta "työritaria" ei ajattele ku- kaan — ei kukaan! Kenellekään ei juolaha mieleenkään että "työn- ritarilla" ei ole leipää eikä kattoa päinsä päällä, jonne suojaisi pie- net viattomat lapsensa. Hänen sallit- taan nälittyä nälkään ja kurjuuteen perheensä kanssa. Eikä se merkitse mitään mässäjille vaikka työläinen, kalkan tuottaja ja luoja, kuoleekin. — — Onhan toisia kasvavassa til- lalle kuin siemä sateen jälkeen.....

"Hyväntekeväisyyslaitokset" rientä- viit onnettomat perheen avuksi. Ja tuovat vanhaa ja mustuneen teltta- vehkeen ja kehottavat Toivoa per- heensä kanssa meneviin "jonne- kin" johon saa "pysyttää asunton- sa". Toivo noudattaa kehottusta ja lähtee hakemaan paikkaa..... Hän kostaistelu 1919, siinä tarkoiti tiedin sen lakon merkityksen ja vaiheen ja kirjoittaessani sanottua kirjotusta, jonka johdosta on väärinkäsityksiä suhtautuivat toveritään kohtaan vas- tennielisesti ja niin ollen joi kirjot- tuksestani sivuhoimautus pois. Kun- nioitan teitä vakaumuksistanne olla uskolliset periaatteilleen, silloin kuin niitä kaikilla eri keinolla halutaan

siväit kuivettuneita leivänpaloja, jot- ka on kerjuulla saatu. Hän ajattelee — ajattelee liian paljon onnetonta kohtaloaan, joka tekee hänestä mie- lipoiken.....

Nyt, kun järjen valo sammui, tun- tee hän itsensä "onnellimmaksi ih- miseksi" maanpäällä. Ja on hänellä tapana huutaa:

"Nyt on "Työritari" kesälomalla! samalla nauraa kaameata hullun na katselee hän, kun lapsukaiset jyr-

KIRJEITÄ

MONESSEN, PA.

Naiskomitealla oli kokous 5 päivä- nä syyskuuta, jossa päätettiin että pidetään ilmat 30 päivänä syysk. Viime kuussa jo päätimme näistä iltamista, että ne pidetään 2 p. syysk. vaan myöhemmin tulikin tieto, että Eteenpäin juhlit ovat 2—3 päivä syysk. Glassportissa, joihin otti osaa Monessen, ja näin ollen meidän täy- tyi siirtää iltamat. Huolimatta siitä iltamat tulee olemaan sitä runsaam- mat ohjelmasta, että varmaan kaikki tulevat tyydytyksi, nimittäin: puhe, runoja, lauluja, kuvaelma ja yksin- köksinen kappale "Syntinen enkeli", jonka jo nimestäkin päättäen voi sanoa, että se on erittäin hauska hu- vinytelmä.

Ompeluseura perustetaan niiltä suu- rilla myyjäisillä varten, jotka osasto toimeenpääsee. En tiedä vielä ajasta, si- kirjeenvaihtajaksi Toverittareen, niin täytyy pitää virastaan vaari- tunnen kyllä itseni hyvin noloksi tä- kukaan huumaa, vaan kun parhaan- teen niin kukaan ei voi enempää vaatia. — No niin, pieni vasta alka- nut osastomme on ollut vilkkaassa toiminnassa koko kesän. Iltamia on pidetty joka viikko ja olihan meillä

Nuorisoliiton iltamat olivat 2 p. syysk., joihin otti osaa Daisytownin Nuorisoliitto. Ohjelma alettiin orkes- terin soitolla. Senjälkeen laulettiin kansainvälinen Helmi Murphyn sites- tyksellä yleisön ottaessa osaa.

Sitten seurasi puhe englannin kie- lillä Mr. Merrickillä, Pittsburghista. Hän selosti nuorten työläisten voi- maan, nuorisoliikkeen välittämättä- myyttä, sen vaikutusta vanhempan- liikkeeseen ja yhtenäisyyttä niiden välillä voiton saavuttamiseksi. — Senjälkeen seurasi lauluja, runoja, kertomuksia englannin ja suomen- kielellä, monta erilaista soittoa. Täy- tyy antaa tunnustus niille nuorille työläisille, erittäinkin daisytownilai- sille, että kaikki ohjelma oli hyvää ja reippaasti suoritettiin.

Tässä juuri on meidän toivomus saada nuorisotoimintaan ja käsittä- miin tuo tärkeä luokkatuomion mer- kitys, sillä nuorisotoiminta, joka kasvaa, tulee täyttämään meidän palkkamme, tu- lee taistelemaan kapitalistisen yllher- ruuden ja luokkavastakohtien pois- tamiseksi ja työnohjien oikeuksien saavuttamiseksi. Innohusta vain aina odellenkin.

Toivo

Hilja Helkkilä.

SELITYSTÄ MAYNARDIN JUTTUUN.

Toverittaren n:ssä 35 olleeseen "Pakinaan" olen pakotettu vastaa- maan asian selventämiseksi ja väär- rinymmärtämisen poistamiseksi. En tarkoittanut "rikkureilla" Maynardin Amalgamated Textille Järj. kuuluvia työläisiä enempää kuin sanottua lak- kostaistelua 1919, siinä tarkoiti tiedin sen lakon merkityksen ja vaiheen ja kirjoittaessani sanottua kirjotusta, jonka johdosta on väärinkäsityksiä suhtautuivat toveritään kohtaan vas- tennielisesti ja niin ollen joi kirjot- tuksestani sivuhoimautus pois. Kun- nioitan teitä vakaumuksistanne olla uskolliset periaatteilleen, silloin kuin niitä kaikilla eri keinolla halutaan

siväit kuivettuneita leivänpaloja, jot- ka on kerjuulla saatu. Hän ajattelee — ajattelee liian paljon onnetonta kohtaloaan, joka tekee hänestä mie- lipoiken.....

Nyt, kun järjen valo sammui, tun- tee hän itsensä "onnellimmaksi ih- miseksi" maanpäällä. Ja on hänellä tapana huutaa:

"Nyt on "Työritari" kesälomalla! samalla nauraa kaameata hullun na

pirstoa. Kuitenkin haluan vielä lau- rustaa vaikka maailmassa mitä ta- sua jonkun sanan "Raivaajan" lei- rin kuulumisestani. Siitä on run- saasti kaksi vuotta aikaa kuin olen takaan on niin paljon työtä, sano- luopunut "Raivaajan" kannasta, sen taan, mutta oletko ajatelleet kos- vastustuspöytäkirjan vuoksi, mikä sil- lä oli jo silloin vallankumouksellista ja ainahan sitä näyttää olevan ai- liikettä kohtaan, vaikka hieman lie- vemmin kuin nyt. Toivon tämän riit- tävien asian ratkaisuksi ja selvityk- seksi.

Kiertävä.

RUDYARD, MICHIGAN.

Nyt alan piirtää kuulumista tääl- tä meidän pimeiltä farmiperukalta. On täältä ollut joku kirjoitus jo ennenkin Toverittareessa, vaan ei kyllin usein muista kirjeenvaihtaja- tehtäväänsä. Uskon, että jokainen täl- läkin paikkakunnalla, jolle tulee To- veritar, katsoo heti ensiksi, onko kirjotusta Rudyardista, niin teep mi- nä ainakin ja luulen, että niin teke- vät toisetkin. — Ja koska viime työkokouksessa tulin valituksi toisek- si kirjeenvaihtajaksi Toverittareen, niin täytyy pitää virastaan vaari- tunnen kyllä itseni hyvin noloksi tä- kukaan huumaa, vaan kun parhaan- teen niin kukaan ei voi enempää vaatia. — No niin, pieni vasta alka- nut osastomme on ollut vilkkaassa toiminnassa koko kesän. Iltamia on pidetty joka viikko ja olihan meillä

Juhlavieraita oli saapunut koko paljon Soosta, sekä Newberystä oli soittoakuntia meitä virkistämässä iha- nilla sävelillä. Huvin vuoksi mai- nitsen tässä, että Newberryn soitto- jilla oli oikein Väinämöisen tenho- voimat kun saivat synodalaisten leh- mätkin tanssimaan. Niin oli ainakin eräs synodan tummuu telefonissa tuumunut toiselle, maanantai-amu- na, että heidän lehmät vieläkin tanssivat kun eilen kuulivat sosiaali- sista soittoa. — No, ehkä ensi ke- sänä jo itse tummut tanssivat sosia- listien soiton jälkeen ja lehmät saa- vat vuorostaan katsella päältä.

Siis sydämellinen tervehdys kaikil- le raatajaiskoille. Muistakamme ai- nalla että on suurta, ja ihanaa taist- tella sen päämäärän puolesta, joka tuo köyhälistölle voiton.

Toverillisesti:

Sofia Mäki.

JUTTUJA TOVERITTARELLE.

Kirjoittanut O—a I—e.

Levityskuukautenakaan ei ole ol- lut mahdollisuutta uudistaa Toveri- tarta, sillä niin perin välipöytä- tömiä nämä maalaisnaiset näköjään ovat. Kierrin ympäri toivossa saada entiset tilaajat uudistamaan ja uu- sia myös yrittin, mutta turha vaiva. Kolme vuotta on eräskin Toveritarta lukenut ja nyt sanoi ettei ole rahaa vaikka se sana ei pidä paikkaansa lainkaan, sillä köyhyys on kaukana sieltä, sen tiedin varmaan. Koetin sanoa, että talvi kun taas tulee, niin on vähän lukemista ja samalla voi pysyä matkassa toisten kanssa, vaan siitä hän ei herra paratkoon tahtonut kuulla. Sanoi ettei ole aikaa lukea, ja lukematta ovat jääneet entisekin, ja siis turha tilata. Siitä siis nähdään minkä verran naiset tahtovat seura- ta aikaansa, jos ei niin paljon ole aikaa, että edes vilkon varrella To- verittaren lukisi. Minä uskon, että ei ole halukaan. Sanotaan, että mi- täpä me farmarimurit niin vielä il- lemme koettasimme kehittää, vi- nin raskas, he tietävät että saavat pienen annoksen ruokaa vaikka ei- vät olisi työssäkään. Kun menee siel- lä Amerikassa johonkin puistoon tai missä tahansa tapaa ihmisiä niin ne ovat kerrassaan tyisiä näköisiä. Se elämisen huoli on siellä kapitaalises- maassa niin tavattoman suuri, että eivät ihmiset kerkiä muuta ajat- telemaan.

TÄHÄN Pietarissa ei yleensä ole niin kurjaa kuin siellä kerrotaan. Olen käynyt eräissä puistoissa, jossa on paljon leikkikenttiä lapsille. Lap- set ovat puhtaita ja terveen näköi- siä ja yleensä kaikki ihmiset ovat terveen ja huolehtoman näköisiä. He- li ei ole se elämän taakka niin ko- keamme koettasimme kehittää, vi- nin raskas, he tietävät että saavat pienen annoksen ruokaa vaikka ei- vät olisi työssäkään. Kun menee siel- lä Amerikassa johonkin puistoon tai missä tahansa tapaa ihmisiä niin ne ovat kerrassaan tyisiä näköisiä. Se elämisen huoli on siellä kapitaalises- maassa niin tavattoman suuri, että eivät ihmiset kerkiä muuta ajat- telemaan.

Munten minä en kehoita perheitä, joilla on pieniä lapsia, lähtemään niin perin juurtuneet, että siitä ei tälle matkalle. Lapset joutuvat mat- kalla kärsimään kaikenmoista, mutta että kunhan minä vain hyvin saan nuoria ihmisiä, joilla ei ole pieniä lapsia mieluummin kehoittaisin tänne

Matkalla Kuzbaseen

Toveritar Mandy Into kirjoittaa jatkoa matkakertomukseensa ja pyy- tää allekirjoittaneen lähettämään sen Toverittaren julkaistavaksi. Kirje on kokonaisuudessaan yksityisasiat pois- otettuna, seuraava:

"Kun olimme päässeet valtameri- laivalta Rotterdamiin ja jonkun tun- tia tarkastettunamme kaupunkia, salu- me muuttaa saman komppanian "Warsova" nimiseen laivaan. Naiset ja lapset saivat nukkua toisen luokan hyteissä mutta miehet joutuivat nuk- kumaan kolmannessa luokassa. Kun pilsimmme Saksaan Danzigiin, jossa jouduimme olemaan kaksi vuorokaut- ta, pistettiin meidät kovan poliisi- armeijan piirittämäksi sekä maalta että mereltä. Ketään ei laskettu mah- lisen paitsi jos sattui omalla luvalla pääsemään joihin salateitä, kuten esim. täytyi tehdä, kun valittiin edustajat kaupungin majurin ja Ame- rikan edustajan luo protesteeramaan sitä vastaan että miksi meitä pide- tään vankina eikä päästetä maahan kuten tavallisia matkustajia. Siellä muun muassa otettiin hauskoja elä- viä kuvia sekä meistä että Saksalai- sista poliiseista. Poliisit olivat kovin innoituneita tulemaan eläviin kuviin mutta jospa he olisivat tiedäneet mi- tä varten heitä kuvattiin, ja min- källaisia voimalauselta esitettiin ku- vien ohella niin eivät varmaan olisi antaneet itseinsä kuvata. Kolmas päivä helmikuuta päästiin Pietarlin. Haywoodin komitea ei ollut toiminut mitään valmiiksi, jonka vuoksi jou- duimme olemaan Pietarissa toista viikkoa. Ellei toveri Laukki olisi toi- minut kiireesti ja tarmokkaasti, oli- simme varmaan vielä Pietarissa, kun saatte tämän kirjeen. Ensi tiistaina lähemme jumantalle ensin Mos- kovaan ja sitten Siperiaan. Matka voi kestää kolmesta neljään viikkoon täältä junalla Siperiaan. Kun lähdin Amerikasta, niin siellä kerrottiin et- ti koko matka kestää ainostaan 3 viikkoon. Mahdollisesti se tullaan tekemään 8:ssa viikossa. Tehtyäni havaintoja matkalta niissä maissa, missä olimme maissa, niin voi sa- nantset tilaajat uudistamaan ja uu- sia myös yrittin, mutta turha vaiva. Kolme vuotta on eräskin Toveritarta lukenut ja nyt sanoi ettei ole rahaa vaikka se sana ei pidä paikkaansa lainkaan, sillä köyhyys on kaukana sieltä, sen tiedin varmaan. Koetin sanoa, että talvi kun taas tulee, niin on vähän lukemista ja samalla voi pysyä matkassa toisten kanssa, vaan siitä hän ei herra paratkoon tahtonut kuulla. Sanoi ettei ole aikaa lukea, ja lukematta ovat jääneet entisekin, ja siis turha tilata. Siitä siis nähdään minkä verran naiset tahtovat seura- ta aikaansa, jos ei niin paljon ole aikaa, että edes vilkon varrella To- verittaren lukisi. Minä uskon, että ei ole halukaan. Sanotaan, että mi- täpä me farmarimurit niin vielä il- lemme koettasimme kehittää, vi- nin raskas, he tietävät että saavat pienen annoksen ruokaa vaikka ei- vät olisi työssäkään. Kun menee siel- lä Amerikassa johonkin puistoon tai missä tahansa tapaa ihmisiä niin ne ovat kerrassaan tyisiä näköisiä. Se elämisen huoli on siellä kapitaalises- maassa niin tavattoman suuri, että eivät ihmiset kerkiä muuta ajat- telemaan.

Munten minä en kehoita perheitä, joilla on pieniä lapsia, lähtemään niin perin juurtuneet, että siitä ei tälle matkalle. Lapset joutuvat mat- kalla kärsimään kaikenmoista, mutta että kunhan minä vain hyvin saan nuoria ihmisiä, joilla ei ole pieniä lapsia mieluummin kehoittaisin tänne